

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

12 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2018/50 No: 589
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Üzerinden geçmediğimiz köprüler için 4 milyar 530 milyon TL ödedik... Müteahhit firmalara verilen geçiş garantileri nedeniyle merkezi bütçeden 4 milyar 530 milyon 893 bin 467 TL ödeme yapıldı...

KÖPRÜDEN GEÇTİK,
DAYILAR NİYE GİTMİYOR?!

SONRA KONUŞALIM
FARUK...

GİDELİM BALIM...

Savaş geliyor Trump saçlarını boyatıyor mu? Bütün Fransızlar Sevişiyor..

Kış mevsiminin etkisini gün be gün arttırdığı ve kötü bacaklarımızın bir gırpıda üşüdüğü zamanlar başladı. İşte.. Bir kardan adam gibi sarılacak belimize Joşuklar ve onun arzulu dudakları boynumuzda gezerken tüylerimiz diken diken olacak, tıpkı eski müzik gruplarından "Duran Duran" gibi... Yani kardan adam boynumuzu örperken, tüylerimiz meshur olacak. Evet ilk başta belki anlaması zor ama bu da bir bakış, bu da gönüllere bir dokunus... HEY!! Ya bunların aklımızı karıştırmasına izin veremeyelim alt tarafı kış geliyo, bunu ağdalandırıp sündürmeye gerek yok.. Sırtımızı kalın giyinicez, ayağımızı sıcak tutucaz ve elimize hohluyacaz.. Bu üç şeye dikkat ettiğimiz sürece üşümemiz için bir sebep yok.. Veya üşümememiz için bir sebep yok.. İşte bütün mesele bu..

Bir gün bir çoban çok üşür.. Fırtınanın tipini ortasında kalmıştır.. Çaresizlik içerisinde yolunu bulmaya çalışırken gece olur.. Sıcaklık iyice düşmüştür.. Donması an meselesidir.. O sırada yukarıdan ho-ho-ho diye kahkahalar gelir.. Bir bakar ki Noel baba... Şehirlilere hediye dağıtmaya gidiyor neşeyle.. Hemen yerden aldığı bir taşla onu vurup düşürür.. Bıcağıyla Noel babanın sakalını yüzer ve sırtına giyer.. Bu onu gecenin tipisinden koruyacaktır.. Ve hayat serengetide böyle devam eder..

ABD devlet başkanının saçları boya.. diye idda eden Yarım Ekmek Bakanı, açıklamalarına şöyle devam etti.. "Düşünün.. Duvara vida takacaksınız.. Naparsınız? Önce matkapla duvarı deler, sonra dübel takarsınız.. Daha sonra bu dübelin içine vidayı bir tornavida vasıtasıyla döndürerek takarsınız.. İşte o tornavida olmak lazım.." diyen bakan, daha sonra kendi etrafında maykıl çeksin gibi dönerek tornavida taklidi yaptı.. Sırasıyla kerpeten, testere ve fekeris taklidi yapan Yarım Ekmek Bakanı, yıldız tornavida taklidi yaparken bileğini burktu ve düştü.. Komraları derhal üzerine atlayıp ates etmeye başladılar.. Sonradan anlaşıldı ki "Çivi" taklidi yapıyorlarmış onlar da.. En son mikrofona gelen Metalika grubu, kalabalığa sevilen parçalarını söylediler.. Hep bir ağızdan Akdeniz Akşamlarını söyleyerek coşan seyircileri Metalika "Biz Notink els Medirs" salıyor diye uyarıya da umursamadılar.. Zaten gerçek Metalika değildi.. Mahallenin çocukları kurmuş grubu.. Kavgı çıktı.. Dövüşler palan, sonra ortalık sakinledi, herkes evine gitti uyudu.. Sabah kalktığında hiç biri bu olayı hatırlamıyordu.. Hayat devam ediyor, kirlangis sürüleri satı satı ilerleyerek şehri terk ediyordu..

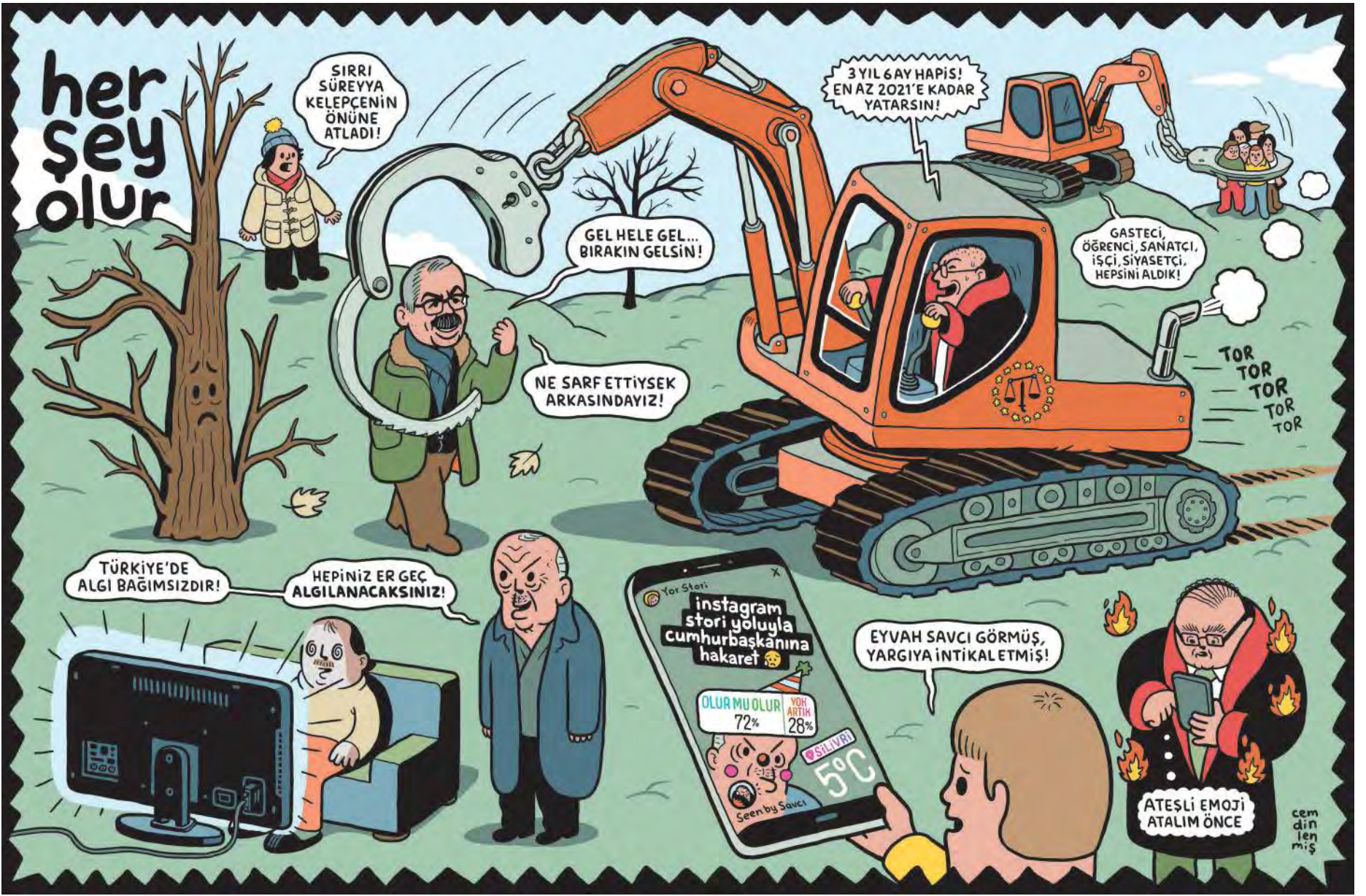
Fransız lider marakor, sekreterinin kocasıyla çekilmiş uygunsuz fotoğraflarla ilgili "Seks yaparken çekmişler, dedi. Rahat hareketleriyle dikkati çeken makor soyunarak memelerini gösterdi ve "Ekeklerin memelerini göstermesi ayıp değil.. O yüzden bu hakkımı kullanmak istiyorum.. Ha, bazen sözde entel çevreler bu sabahlarını anlamıyor ve göğüslerini emmek, ısırmak istiyorlar.. Ter içinde kalana kadar boğuşuyorum bu çevrelerle ve yorgun düşüyorum ya kalıyoruz.. Sabahın ilk ışıklarında serçelerin ötüşüne uyanıyoruz.. Sabahın serinliğine aldirmeden cama koşuyoruz, vücutları sıplak.. Ve işte serçeler ufak bi su birikintisinin içinde nasıl da banyolarını yapıyorlar.. Apartmandan aşağı iniyoruz.. Hala sıplakız soğuk umurumuzda değil.. Buluyoruz o ufak su birikintisini.. Serçeler kısıyor sağa sola.. Umurumuzda değil.. Banyomuzu yapıyoruz.. Bir simitçi geçiyor.. Yeni çıkmış fırından simitleri.. Tezgahının camları buhu içinde.. "A-a.. Fransada simitçinin ne işi var?" diye şaşırırken uyanıyorum.. Yani demek istediğim biz liderlerinde zor günleri, zor anları oluyor.. Ama bunları geride bırakmalıyız.. Anlıyor musun?"

Uğur Gülsöy

erol mütercimler ile iç savaş

Adalet'i beklerken...

Nasıl bir adalet bekliyorsunuz. Yani hayatın otomatik bir adalet sistemi olsa, dilediğinizde 'on'a getirseniz açılrsa, lüzumsuzken söndürseniz filan, fena olmaz mıydı? Çok yazmasına rağmen söndürmemekte de fayda var tabii adaleti. Adalet bir ampul gibi olsa, çok yaksa ama aydınlatılsa, sabaha kadar açık dursun isterdim. Geceleri karanlıktan korkanlara bile faydası olurdu adaletin. Hiçbir şey yapmasa, insanlara en azından yol gösterirdi. Gece tuvalete kalktığınızda koridorun yılmaz bekçisi olabilirdi adalet.

@kaansezyum

İstenilen adalet nasıl bir şey olmalı ki, bunca zamandır bir türlü ulaşamıyoruz. Davalar zamanaşımına uğruyor, adalet unutuluyor. Cezanızı peşin öderseniz indirim alıyorsunuz, arada 'af' çıkıyor, fenalıklarınız devlet eliyle sıfırlanıyor. Yapılması ve bakımı için vergisini verdiğiniz yoldan geçerken hala para veriyorsunuz, bazen vergileriniz cop, bazen müşavir tekmesi, bazen azar, bazen tır, bazen JES, bazen de HES olarak geri dönüyor. Adalet böyle bir şey olmalı. Derelerin akması kadar doğal, karbon döngüsü kadar bizden olmalı, hayattan olmalı belki de. Acaba adalet bir zamanlar hayattan yana mıydı?

En son görenler adaletin bonz peşinde koştuğunu ve sokaklarda yatıp kalktığını söylüyordu. Sonra tinere başlamış, sonra da kendi kendini yakmış. Tabii ki öncesinde o kadar içmekten ciğerleri kavrulmuş. Adaletin birkaç da sevgilisi varmış. Eski İstanbul'da onlarla fındırdırmış iyi

zamanlarında. Onlardan ayrılınca kendisine gelememiş. Koskoca adalet şimdi saraylarda heykel olarak duruyor. Orası burası açık, üşüyor mu üşümüyor mu kimse bilmiyor...

Hiçbir şeyi görmesin diye gözlerini de kapamışlar. Oysa o her şeyi görmek istiyordu. Gizli tanık ne kadar gizleniyordu, onu bilmek istiyordu. Adaletin kafasındaki gri madde böyle konularla ve artan kirasını denkleştirme derdinde kavruldukça kavrulmuş. O son sevgiliyi kaybetmeyecektin adalet. Mülkün temelisin yine iyisin. Türkiye'de emlak yükselen değeri. Hala da değer. Değerliyse eğer her şeye değer. Hiç kirlenmez, leke tutmaz nano kumaşlarla, kefenini bile kevlarla güçlendirilmiş olarak giyip yola çıktı yeni adalet. Yolda doğru. Haksızların haklarını savundu, gücü buldu, güçlendikçe kazanmayı, kazandıkça daha çok kazanmayı istedi. Kazanmayı öğrenince kendisine hayran olunmasını istedi. Canı hep daha fazlasını çekiyordu. Aklında hep, 'Şimdi buralarla başlarım, ileride adaletim' demeye başladı. Çevresindekileri dinlemesine ihtiyacı yoktu, çünkü o adil olmalı. O en doğrusuydu. Eski adaleti görmüştük. Ayyaş, içkici, kadına-kıza zaafı olan, aşırı duygusal olduğundan kırılgan, narin dolayısıyla da güçsüz bir adaletti. Güçsüz olduğu için elindeki gücünü kaybetmişti. Yeni adalet hiç esnemeyecek, hiçbir söze kulağını kabartmayacak, kendi bildiği yolda gidecek ve gerekirse bu yolda hayatını verecek, eğilmeden, dik durarak

bu güç yolculuğunu kazanacak ve en güçlüsü olacaktı... Olması gereken de buydu çünkü... Bu düşünceler eşliğinde yeni adalet de kafayı yemeye başladı inceden. Günden güne eşini dostunu tersler, akrabasına ya da mahallelisine arıza çıkarır, sokaktan geçen gençlere laf atıp sataşır, oraya buraya, olmayacak yerlere arabasını bırakır geceleri insanları apartmanlarının içinde hapis etmeye başlar hale gelmişti. Okul çağındaki çocuklarla, sokaktan geçen hayvanla bile kavgaya eder, onlara sıkıntı çektirir hale gelmişti. Hep sinirliydi. Hiç kimse kendisini anlamıyordu, onun seçimleri en doğru olanıydı, neden laf dinlemiyorlardı? Neyse ki o yapacağını biliyordu. Herkese haddini bildirecekti, kimse onun sabrını sınamasındı...

Yeni adalete sonrasında neler olduğu hakkında birçok söylenti hala kulaktan kulağa dolaşır. Kimi bir gün yaptıklarının geldiği yerden ne kadar uzakta olduğunu, hayatını koskoca bir yalan üzerine inşa ettiğini görüp kendini yollara vurduğundan bahseder. Kimisi güç ve kuvvet sahibi oldukça

büyük yıldızlara olduğu gibi kendi yerçekimiyle kendi içine çöktüğünü söyler. Kimileri ise halkından kaçıp başka bir yerde bir kutunun içinde hala kutunun içini düşünmeye devam ettiğini söylerler. Ama en çok akıllarda kalan o yılların çocuk şarkılarına yansıyan 'Kurabiye kurabiye / Kurabiye koca adam / Kral da sanmış kendini / Aynaya bakmış bir gün ki / Kurabiye adammış aslında / Kendini yemiş hırsından...

Merhaba.

Tırnakları kestikten sonra el yıkamak gibisi de yok. O el bir süre ne de güzel köpürüyor. Parmak uçları avuç içiyle ne de güzel kaynaşiyor. Tam oturuyor. Bir de tırnak kesme sonrası bende oluşan bir şey var. Tırnak diplerindeki serbes kalan, resmen serbes ama, serbes kalan parmak ucu derilerini yemek. Öyle güzel oluyor ki. Tertemiz serbes kalmış deri. Hey yavrum hey. Dışarıdan bakıldığında sanki tırnaklarını yiyormuşum gibi görünüyor. Nasıl iştah açıyor ama. İnsanlar zor tutuyorlar kendi tırnaklarını yememek için. Bu arada bir yandan da Pink Floyd ağabeyimizden Shine On You Crazy Diamond çalışıyor arkada ben bu yazıları yazarken. Ve bu arada David Gilmour ağabeyimize soruyorlar, "en büyük Pink Floyd mu" diyorlar, "hayır, Beatles" diyor. Çünkü tabii ki Beatles, hayır ne olacaktı ya. Neyse ne diyordum, dırnah. Dırnahlar uzunken el yıkama zor oluyor. Avuç ve parmak uçları arasında tam bir kaynaşma olamıyor. Böyle işte. Bu konuyla ilgili benim anlatacağlarım şimdilik bu kadar.

Dur çay alayım da geleyim.

Çay aldım da geldim. Yaparım çünkü ben zaman zaman böyle şeyler. Çay alırım da gelirim. Kupada, dev. Sonra da yaşamıma devam ederim. Ben de böyle bir insanım. Resmen.

Geçenlerde de Özlem'imın eli zannederek kumandaları tuttum, o oldu. Akşam öyle koltuğa uzanmış film izliyorduk. Arkadan da sarılmış bana. Dedim madem bu kadar sarılmış, ben de elini tutayım madem, ayıp olmasın diyerek eline doğru davrandım, tuttum bir şeyi ama ne bileyim, el sıcaklığı yok, bir de üzerinde düğmeleri de var. Haa dedim, el değil demek ki bu dedim, şöyle bir baktım, televizyonun kumandası. Televizyonun kumandası da ne çirkin bir şey yarabdim. Kapkara, ince uzun, çukur gözlü enişte gibi bir şey. İnsan eline almaya yığıreniyor. Ürperdim. Dedim tamam, bu kumanda, el biraz ötede öyleyse. Ele doğru davrandım yine. Bu arada ben eli görmüyorum ki, tahmin ediyorum. Şuradadır muhtemelen diyorum, nerede olacak ki diyorum. Davrandım yine ele, kavradım yine bir şeyi, bu defa daha kalın daha kısa bir şey geldi elime, düğmeleri de var yine. Amca gibi bir şey geldi elime. Tıknaş amca. Noluyor dedim ya artık. Bu defa da dijital kumandasını tutmuşum, o olmuş. Eeeh dedim, "nerede ya" dedim "ellerin, bir saatir ellerini arıyorum, vallahi bunaldım" dedim. Özlem'in ise hiçbir şeyden haberi yok. "Ne diyorsun ya" dedi. Dedim "ne demek ne diyorsun, ben burada heder oldum" dedim ya, "verir misin şu elini" dedim. "Hangisini" dedi. Dedim "fark etmez, çabucak ver birini, bu nedir ya" dedim. Verdi elini, tuttum öyle. Ama artık ne film den lezzet aldım, ne elden. İnsanın neşesi kaçınca da kaçıyor. Bu akşam da Apple Tv alacağız, onun da kumandası var. Yandık ya. Gerçi onun kumandası süper narinsel. Çok göze batmaz. Ne çektim ya bir film izleyeceğim diye. Ne çektim.

Bir keresinde de evdeyim öyle, kapı çaldı. Zil de çalmış olabilir. Neyse. Açtım kapıyı, karşımda bir abla. "Kimsesiz çocuklar için başış topluyorum" dedi, "bu da dergimiz" dedi. "Tamam" dedim "ne kadar". "Beş lira". Verdim beş lirayı, aldım dergiyi. Kapatıttım kapıyı. Kapıyı kapatır kapatmaz derginin künyesine baktım. Kimsesiz Çocuklar Derneği'nin numarasını buldum. Aradım Kimsesiz Çocuklar Derneği'ni. Dedim "biraz önce böyle bir şey oldu, sizin" dedim "böyle bir hizmetiniz var mı, kapıya insan yollayıp dergi satıyor musunuz". "Bizim öyle bir hizmetimiz yok, biz de çok şikayetçiyiz, dolandırıcı onlar" dedi. Dedim "tamam, iyi bakın kendinize, görüşürüz". Hop aşağı indim. Abla yoldaydı. Dedim "ablacım, ben" dedim "şimdi Kimsesiz Çocuklar Derneği'ni aradım, dolandırıcıymışsınız siz" dedim. "Aa, olur mu öyle şey" dedi. "Valla" dedim "ben orasını bilmem, paramı geri verin, dergiyi de alın, yoksa polis çağırıcım" dedim. Beş lira için ortalığı yıkıyorum. Polisi duyunca hemen verdi paramı, dergiyi de aldı. Son bir laf daha söyleyeceğim ya, dedim "bu parayı size vereceğime üzerine biraz daha koyar, şuradaki kedilere mama alırım, daha iyi" dedim. "Aa, işte şimdi çok darıldım, beni kediyle bir mi tutuyorsunuz" dedi. "Bir tutmuyorum, kedi sizden üstün" dedim. Sonra da ardıma bakmadan eve çıktım. Evde biraz düşündüm. Ne yaşadım ben böyle şimdi dedim kendi kendime. Sonra da amaaan dedim, film izledim.

Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Hemen konuya giriyorum" dedi. Dedim "gir". "Lisedeyken bir kızdan hoşlanıyordum" dedi. "Senin de" dedim "şu aşk hikayelerin". "Ne var oğlum, halla halla" dedi. "Ee" dedim. "Lisedeyken açılamaştım kendisine, sonradan lise bitti, üniversite hayatı başladı, bir gün yine karşılaştık kendisiyle, bana karşı ilgili gibiydi, lisedeki gibi değildi yani, iyiydi, arkadaş gibi olmuştuk, birbirimizle daha çok konuşuyorduk, ben de bir gün laf arasında arkadaşlarla sohbet ederken, Leyla'yla çıkıyoruz dedim, Leyla'dı adı, bir iki gün sonra Leyla aradı beni, biz seninle çıkmıyoruz, lütfen kimseye böyle şeyler söyleme dedi, benim yaptığım densizlikti ama yani ne bileyim, bir yandan da bilemedim" dedi, gitti. Sustum. Sonra biraz daha sustum. Sonra film izledim.

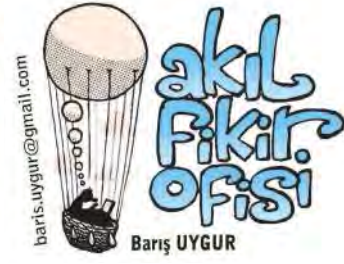
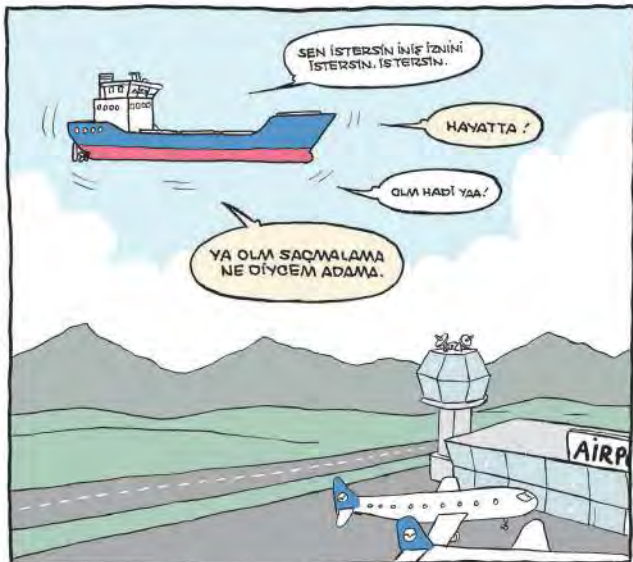
Hoşça kal.

"İlahiyya"
15 Aralık Cumartesi / Kadıköy Bahane / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
17 Aralık Pazartesi / Denizli Pamukkale Üniversitesi Kongre ve Kültür Merkezi / Saat: 17.00

MUTLU OLMAYI Bİ HATA GİBİ ALGILAYIP ONU DÜZELTİP ONARACAK DÜŞÜNCELERİ DE BERABERİNDE GETİRİYOR

Aslında düşüncecek olursanız Konyalı mühendis ve bilim insanlarımız dünyanın en iddialı robotunu yapmışlar. Şimdi efendim bakıyorum sağda solda okuyorum, neymiş bir robotu bile yapamamışlar da falan da feşmekan da. Hâlbuki mesele bana kalırsa tam da bir başarı hikâyesi. Ama biliyorsunuz

ki Türkiye'den çıkan başarılı insanları yermek, onların başarılarını yok saymak, küçük görmek yaygın bir hastalığımız. Örneğin belki de dünyanın en iyi deniz biyologlarından biri olabilecek, bu alanda nobeli almasına kesin gözüyle bakılan Kerem Alimoğlu'nu hiç duydunuz mu? Veya en son ne zaman yarı iletken teknolojisinde devrim niteliğinde gelişmelere imza atabilecek, Intel'in AMD'nin ve BRC sıralı otogaz sistemlerinin peşinde koştuğu Aydılgel Horasanlı hakkında bir haber okudunuz? Valla ben ikisini de ilk defa burada duyuyorum. Bakın başarının üstünü örtmede bu noktadayız demek ki arkadaşlar. İşte ülkemizde kıskançlık bu boyutta.

Aynı şekilde Konya'da yapılan insansı robotlarımız da aynı

kıskançlığın hedefi şimdi. Üstelik ortada gerçek bir başarı hikâyesi olduğu hâlde. Bakın bu başarıyı bir Amerikalı, Perulu falan şirket yakalasa şu anda Netflix'te iki sezon sürecekti dizisi için anlaşma bile yapılmıştı, başrolleri de ben diyeyim Adam Sandler siz deyin Jim Varney oynardı. (Ne oldu? Hemen Jim Varney ismini seçip "google'da ara," yapmak istedin değil mi? Yahu onu bari git yaz.)

Zira nedir bütün dünya insana en benzeyen yok yapay zekâlı kendi kararlarını alabilen ve kendi kendine hareket edebilen robotlar yapmaya çalışıyor. Bakıyorsunuz Japon'a Asimo diye bir arkadaşı saldırlar piyasaya, Asimo geliyor, Asimo gülüyor yok el sıkışıyor, yok basamak çıkıyor. Beri taraftan Amerikalılar Boston Dynamics diye bir dükkân açmış, onlar da robotları hoplatıyor, zıplatıyor hatta robotlara türlü türlü eziyet ediyorlar sonra da diyorlar ki yapay zekâlı robot yaptık. Yavrum yapayını bilemem ama bildiğin geri zekâlı robot yapmışsınız siz. Bu ne lan? Biz halk arasında böyle kişilere mental retarde diyoruz. (Bakırköylüyüm oğlum ben, psikiyatrin harman olduğu yerden geliyorum, halkın hatırı sayılır bir kısmı psikiyatr olduğu için mental retarde tabirini kullanıyoruz, yoksa siz yine gerizekâlı diyebilirsiniz.)

Yahu hele şu Boston Dynamics'teki robot zulmü olacak iş değil. Adamlar robotu yapıp salıyorlar sonra kâh tekliyorlar, kâh sopayla dürtüyorlar, kâh hokey sopasıyla vuruyorlar, itiyorlar, kakıyorlar. E bütün bunlara karşı robot ne yapıyor? Hiçbir şey. E kusura bakmayın ama bu yapay zekâ değil düşük hem de çok düşük zekâ. Bir kere kendi kararlarını alamıyor, kendisi için iyi ne kötü ne kestiremiyor. Vur eline al lokmasını bir robot yapılmış ve bunu bile sanki ne büyük iş yapmış gibi gep gep gerinerek dünyaya duyuruyorlar.

Ama bizim Konya'daki robot gerçekten insansı bir robot. Yok neymiş sahnede dans falan yaparken aşağı düşmüş. E büyük başarı. Koskoca Kenan Doğulu düştü yahu sahnede ki kendisinin sahnemin ne kadar iyi olduğu ansiklopedilere geçmiş bir gerçektir, dileyen Groliers Ansiklopedisinin Kenan Doğulu maddesine bakabilir (Yok di mi artık evinizde ansiklopedi falan. E şansınıza küsün o zaman). Yani bence kendisine söyleneni mal gibi harfi harfine yerine getiren robot yapmakta bir numara yok. Önemli olan tıpkı bizim Konyalı mühendis ve tasarımcılarımız gibi ufak tefek çılgınlıklar yapabilen, arada bir hatalı kararlar alan, kafasına esti mi dağıtan, yeri geldiğinde sahneden düşen robotlar yapabilmemiz.

Hem belki robot stage dive yaptı, baktı ki salonda alkış kıyamet gırla, tıpkı gerçek bir rak yıldızı gibi kendisini seyircinin üzerine bırakmak istedi ama seyirci eğitimsiz olduğu için robot yere çakıldı ki yıllarca çok çeşitli rak konserine gitmiş birisi olarak seyircinin üzerine atlayıp yere çakılan başka müzisyenler de gördüm. Ha siz diyorsanız ki illa "Erol Evgin gibi olsun, sahneden düşmesin, atlamasın, şarkısını söylesin, dansını etsin gitsin," kusura bakmayın en son ne zaman Erol Evgin konserine gittiniz diye sorarım size. Sorarım ve dönüp arkama bakmam bile.

ve SİNEM

radasyona maruz kalıyor

eiha kulç

"Çok uzak çağlarda, İnsan mavi kuşun peşindeydi yine, Mavi kuş, neredesin öyleyse?"

- Yong Zö

KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT:

"Herkes evinin önünü süpürse, bütün şehir tertemiz olur." - Goethe... "Kör olası çöçüler, aşkı süpürmüşler!" - Erkin

Koray...

SERİ SONU: E, finalde hangi diziyi yapacaksınız, adı "VAHDETTİN-YIKILIŞ" mı olacak?!

MEHMET AKİF BİLİNÇALTİ: "Tek dişi" kalan ortam "canavar" yaratır

DEVE: Bir deve getirmişler bir beldeye, park açılışında kesmek üzere. Törene kadar deve, sen kaynaş bakıcıyla, ahaliyle, rica minnet canını başışlat askeri ve mülki erkana! Akabinde deve, beldenin evladı olmuş, kafasına göre dolaşmış bildik muhitleri. Kasaba halkı, güzelci besler, suyunu tazeler hale gelmiş. Kayboluyormuş bi gün-iki gün, sonra çıkıyormuş ortaya, nereye gidiyorsa? Keş bakıcı ve devenin hikayesi, bağımsız sinema tadında bir inceden...

TEKÇE: Halit Refiğ'in rejisini yaptığı "Evcilik Oyunu" adlı filmin jeneriğinde "Kıtsız ilim, Ahmet Tarık'sız film olmaz" yazıyor. (Ahmet Tarık Tekçe'nin ruhuna selam)

YALNIZ SERÇE YAMANMIŞ: Gönüli ışıl ışıl Hazreti Süleyman, hayvanlarla konuşabiliirdi. Karısı, üstünde tüm

kuş tüylerinin olduğu bir şapka istedi. Hz.Süleyman, bu talepten hoşlanmadı ama napacaksın, kıramadı. Kuşlara durum bildirildi. Tüm kuşlar, bir tüy bıraktı, yarasa dahil. Serçe tüy müy bırakmadı. "Niye sözüme uymazsın" dedi Süleyman, "Kapına yetim çamuru sürerim, ahımı alma" dedi serçe. Yalnız ağır konuştu serçe. Süleyman serçeye hak verdi, zaten son gündemden mutsuzdu, "Hepiniz gelip tüyünüzü geri alın" diye haber saldı kuşlara. Tüm kuşlar, gelip tüylerini aldılar, yarasa hariç. Tam da o esnada yavrularını emzirmek durumunda olan yarasa, gelip tüyünü alamadı. Yarasa, işte böyle çıplak kaldı. Utancından gündüzleri kuş içine çıkamadı, gecelerin evladı oldu. Muhakkak böyle oldu!

ESKORT KARTVİZİTERELERİ:

Ankara bitki örtüsü...

AVRUPA YAKASI: Narin Pilavcılık ve Ev Yemekleri diye dükkan gördüm. Pilavcılık mı? Bu nasıl bir benimsedir böyle piring mesaisini? Yeni beklentim "Makarnacılık" yönünde...

ASYA YAKASI: Kaan Zemin - Parke adlı dükkan gördüm. Direk "kaygan zemin" geldi aklıma. Esnaf, en önceden, bi inceden uyarıyo gibi...

DETAYSPOR: "Seksomanyak" daha kendi halinde, ziyarı kendineyken, "Seksopat" gayet net, tehlike arz ediyor...

SEV-TAP DENGESİ: Taptığını zaten seversin. Daha güzel olan, sevdiğine tapmak...

İLK KURAL: Kimliğine sahip çıkacaksın. Hem teknik olarak, hem de kültürel açıdan. Hadi ilki yeniden çıkar, ikinciye kaybedersen kavuşmanın imkanı yok...

SON KURAL: Bizi iyleştirip kurtaracak olan ilaçlar değil, inançlar...

KAYIT: Aradığınız psikiyatra şu an ulaşamıyor, lütfen haptan ayrılmayınız!

İNGİLİZ EDEBİYATI: İngilizcenin ruhu William Shakespeare ise, vicdanı da Charles Dickens...

İNSAN: İnsan, deyince insanın aklına ne gelir? Benim ben geliyor. Bu cümle de yazılmış oldu. İnsan

dediğin benim diye diye başlayan algı, giderek ben de insanım'a evriliyor. Ben de insanım, bunu tartışmaya açtırmam!

PIN-UP KIZLARI: Amerikan ordusu, propaganda afişlerinde 'seksi bayanlara' bol bol yer verir. "Bizim için savaşsınız, dönüşte sizi böyle de has kızlar bekliyor ha" der gibi. Savaş kabusunu, Amerikan rüyasıyla

makyajlamak. Yayılmacı, saldırgan, haksız savaşın neferi yapmak için, hazlar vaat etmek. Tarih ve destan açığını güzel kadınla kapatmak. Bir nevi sanayileşmiş haşhaşilik. Bir çeşit cinsel dolandırıcılık. Bizdeki "At-Avrat-Silah" kültürünün soysuzlaştırılmış bir propaganda türü...

ZOMBİ MOMBİ: Peki, Kimsesizler Mezarlığı'nın zombilerine ne dersiniz? Zombi mombi, işte artık bir aradalar, artık hepsinin eşi dostu var. Biraz ekmek, azıcık yoğurt olsa, yeter.

MACAR'A DOLU AVUSTURYA: "Avusturya-Macaristan İmparatorluğu" lafına ne zaman denk gelsem, "Peki siz inanıyo musunuz şu dediğinize?" diye sorasım gelir. "Haşmetlum, Avusturya ile Macaristan birleşip ortak imparatorluk kurmuşlar" haberi kendisine iletiliğinde, bi "Piilililil" çekmiş midir padişah, duyulur duyulmaz? "Edemez onlar" demiş midir? "Nereye böyle birleşip imparatorluk kuruyosun, öyle kolay olmayo o işler tosunum, ne dediğimi Romalı'ya sor, beni Romalı anlar" demiş midir? Hakikaten, kış olimpiyatı düzenler gibi bir imparatorluk. Avusturya'nın Alman'dan sıyrılıp (gene başkasıyla) çıkış yapmağa çalışmasını mı konuşalım, Macaristan'ın yarım baş ister gibi, Yarı Hun bir organizasyon hamlesini mi? Acaba, bu gerçekleşememiş dev projeye girerken, kim kimi ikna etti? Bence ikna olan, Macaristan!

TARİHE GEÇEN SAVUNMALAR: Değerli meslektaşım Ömür Uzel'in ilk kitabı, Karakarga Yayınları'ndan çıktı. Yolu açık olsun, nice kitaplara imza atmasını dilerim. Okuyunca notlarımı bu köşede paylaşırım...

Mustafa Satıcı

"kendimi
durduracak
değilim"
Fırat Budacı

AMATÖR TİYATRODA KAZA

1. Deneyisel Tiyatro

Üniversitenin başları. Amatör bir tiyatro topluluğundayım. Diğer oyuncular gibi siyah taytları çekmiş, siyah fonu

olan bir sahnede manasız replikler haykırıyorum. Neden? Çünkü oyun deneyisel. Hep beraber, aslında hiçbir şey demeden (anlayana) dev mesajlar veriyoruz. Anlamayan olursa deneyisel tiyatro sopasıyla dövüyoruz. Sahnede Tanrı da var, Şeytan da; ister severiz, ister yakarız, o bizim deneysellliğimize kalmış. Genel provadayız. Kötü oyunculuğumu dilden dile dolaşacak efsanevi bir mizansenle örtbas etmek niyetindeyim. Oyunun bir yerinde, uçarak kafa golü atmam gerekiyor. Durum simgesel olduğu için ortada top yok. Ben uçarak olmayan topa kafa atacam, diğer oyuncular da "Gooooo!" diye bağırarak. Böylelikle simgesel olarak, insanlık kapitalizmden bir gol daha yemiş olacak. (Yazarken tiksinti geldi biraz ara veriyorum...) Neyse, top bana doğru ortalanmış gibi uçuyorum boşluğa, havada yaklaşıyorum boşluğa, boşluk kafama doğru süzülüyor, çakıyorum kafayı boşluğa. Türk tiyatrosu boşluğu böylesine kafalayan bir oyuncu daha görmemiştir. Boşluk (kapitalizm), kaleye (insanlığa) doğru süzülüyor. Uçuş sonrası ellerim yere temas ediyor, ama uçuşumun şiddetini karşılayacak kadar güçlü değilim. Simgecilğin bu denli şiddetli olmasını algılayamıyorum ellerim. Simgeci Fırat'ı taşımayı ve onu yere yumuşacık indirmeyi ret ediyorlar. Sahneye çarpan çenem şaşkın; yarılın mı yoksa şişsin mi, bilemiyorum. Isırdığım dilim şaşkın; kanayınca simgesel değil normal bir dil olduğunu hatırlıyor. Ben şaşkınım; kanayan dilim mi yoksa yere çarpan çenem mi daha acil, bilmiyorum.

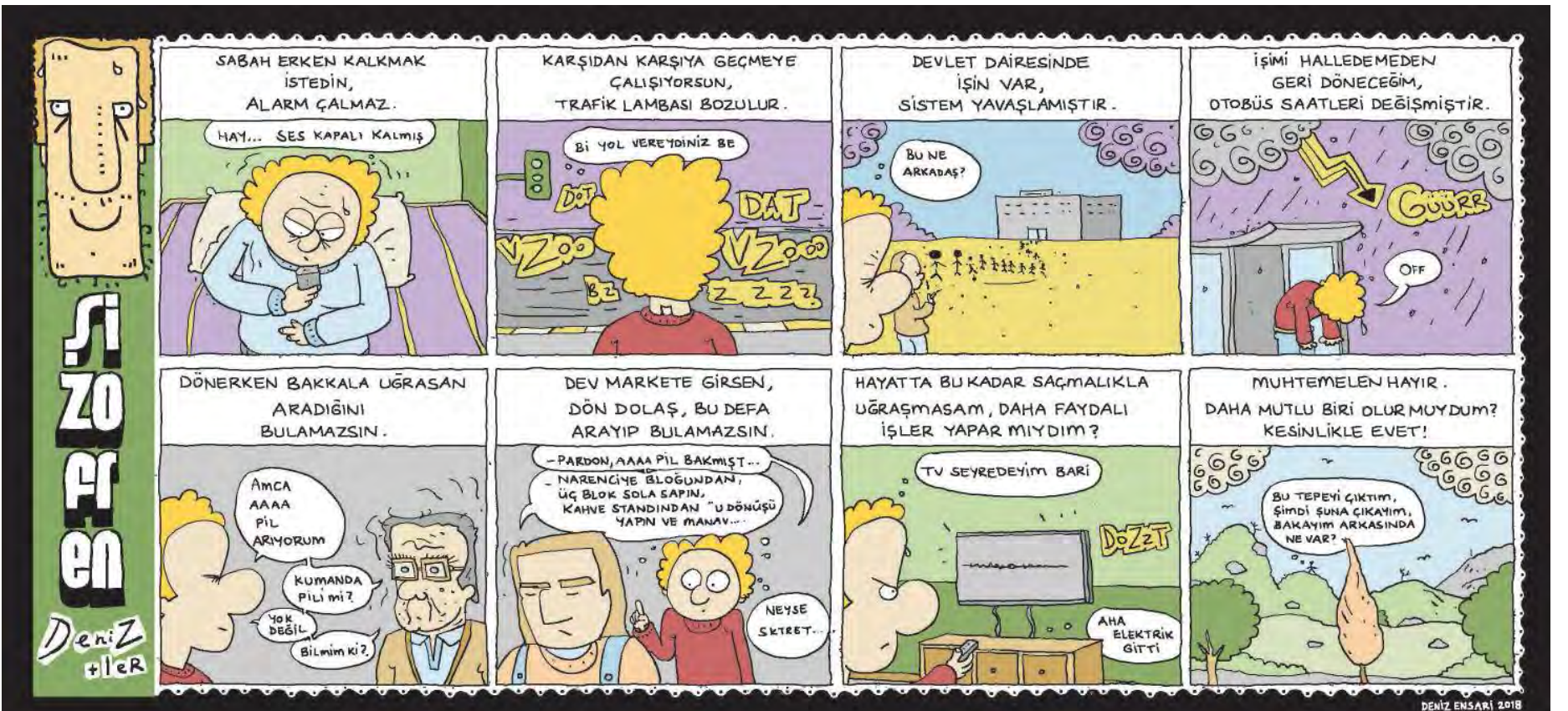
Diğer taytlılar şaşkın; kimisi bu kadar uçacak ne vardı, diye düşünüyor, kimisi beni bu hale getiren dinamikleri s.ktir etmiş "Gitti adamın çene!" diye düşünüyor. Çığlık atan kızlar var. Amatör tiyatrocı olduklarından basıyorlar çığlığı. Taytlılar etrafımda toplanıyor. Tanrı'yı oynayan bir mucizesi varmış gibi, "Bakiyim abi çenene," diyor. Şeytanı oynayan rolünden kurtulamamış gibi sinsi sinsi gülüyor. Tanrının da, şeytanın da, "oyun ne olursa olsun devam eder", "perde asla kapanmaz" gibi kavramlardan haberleri yok. Simgesel top nereye gitti, bilen yok. Gol oldu mu, gören yok. Bu oyun niye bu kadar saçma düşünün yok. Çenem şişiyor, dilim kaniyor, belki kafa travması geçiriyorum. Amatörüz işte, sigortam bile yok.

2. Şiirli Oyun

Kollarımla kendimi sarıyorum, uzaklara bakıyorum, titriyorum, kafamı ellerimin arasına alıyorum, bu pozisyonda uzun uzun bekleyip aniden kafamı kaldırarak (bir şey görmüş gibi) yeniden uzaklara bakıyorum, sahnenin en dibine gidip (birileri beni sopayla dürtüyormuş gibi) çömelıyorum, ağlayarak diz çöküyorum, diz çökmüşken yere kapanmadan ayağa kalkmıyorum, ayağa kalkmışken gökyüzüne bakıp derin bir nefes alıyorum... İşte tiyatro geleneğinden bizlere ne kalmışsa hepsini yapıyorum. Çünkü ben bir şiir dramatizasyonunda

oynuyorum. (Şiir dramatizasyonu: Şiirleri uç uca ekleyip sahnede yukardakine benzer davranışlar sergilemek üzerine kurulu bir oyun çeşidi.) Şairler, mekân tanımadan serbestçe yazdıkları için pek dekor kullanmıyoruz. Yani işler yine simgesel. Ülkemizdeki bazı simgeselliklerin parasızlıkla direkt ilgisi var. Ödenek yoksa simgeselsindir. Ödenek varsa sahneye gemi bile yaptırırsın, üstelik bir de yönetmenin dâhiyse seyircileri gemiye oturtur güvertede oynarsın oyununu. Olmaz demeyin, oluyor. Sahnede okuduğum şiir gereği denizin ortasında kalmış bir sandaldayım. Takdir edersiniz altımda bir sandal yok, tamamen simgeselde yüzyorum. Simgesel küreklere asılarak simgesel bir denizde yol alıyorum. (Hiç bunu denediniz mi? Tavsiye ederim, evinizin salonunda bile yapabilir, dünyayı dolaşabilirsiniz.) Bodoslamadan sağanak yedikçe simgeselle birlikte yalpalyorum. Rüzgar karayele dönüyor. Simgesel battı batacak, durumum çok zor. Sonra birden ışığı görüyorum. Kürekleri bırakıp ayağa kalkıyorum. Dimdik duruyorum. (Nerde karayel? Gitti karayel.) Denizin ortasında olmama rağmen aniden sahnede yürümeye başlıyorum. Genco Erkal gibi bütün sahneyi kullanmam lazım, seyircilere doğru yürüyorum, gözlerim ıslı ıslı, denizin üzerinde attığım adımlar kararlı. Elimi kaldırıp işaret parmağımla seyircilerin arkasında bir yeri işaret ediyorum. Orada bir deniz feneri var. Belli ki o deniz fenerini gösteriyorum. O deniz feneri benim, hayır sadece benim değil bütün insanlığın tek umudu. Anlayacağınız bu sahne çok önemli. Herkes merak içinde. Israrla deniz fenerini işaret etmeye devam ediyorum. Bütün insanlığın ışığı olan o deniz fenerini işaret edip neler diyeceğim acaba? "Bilmiyorum, bilmiyorum, bilmiyorum..." Bu bir replik değil, gerçekten bilmiyorum. Çünkü kafam bomboş. Trak giriyor. (Oyuncunun repliğini unutarak kafasının tamamen boşalması hali. Bu durumda oyuncu o nefis mimiklerini tamamen yitirerek boş bakışa teslim olur.) İşaret parmağım ilerde bir heykel gibi öylece kalıyorum. Alıp bir şehir meydanına koysanız iş görürüm.

Çarpışma İpek & Burak

yazan gizen oky

-BOŞU BOŞUNA
TRİBE GİRİYOSUN,
BURAK ORDA OL-
MAYACAK.

-YÜZDE YÜZ EMİN-
SİN YANI BUNDAN?

-EMİNİM /KENDİ SÖY-
LEPİ ÇÜNKÜ BUNU /
RAHAT OLUR MUSUN
ARTIK...

-OLAMINORUM ABİ /
ORAYA GİTTİĞİZİZ.
DE ADAJALA Bİ DA-
HA KARŞILAŞIR-
SANA KESİN AGZIMA
SÖZÜ BU SEFER...
AYRICA SENİ GÖRDÜ-
ĞÜNÜ DÜŞÜN Bİ DE?
HEM DE BENİMLE /
OF YANI /ASİL SEN
NASİ BU KADAR
RAHATSIN...

-RAHATIM ÇÜNKÜ /
BU SÖYLEDİKLERİ-
NİN HİÇBİRİ OLUNACAK.

-İYİ TAMAM /DİYELİM SENİN
DEDİĞİN GİBİ OLDU BURAK?
ORDA OLUNACAK...E İPEK?
İPEK BENİ ORDA GÖRÜRSE Bİ-
TUHAF OLMAYACAK MI SENCE?!

-NİYE TUHAF
OLUN ORMAN.
DA PARTİ YANI.
HERKES GİDE-
BİLİR ORAYA...
SEN DE GİDE-
BİLİR

-SEN NİYE BU
KADAR GİTMEK
İSTİYOSUN ORAYA?

-ÇÜNKÜ DAHA ÖNCE HİÇ BER-
LİN'DE MÜZİK PARTİSİNE
GİTMEDİM CANIM. HEAM DE
ORMANDA HAYATTA KAÇIR-
MAM BUNU.

-İPEK'İ GÖRMEK
İSTİYOSUN Bİ DE?.

-EVET O DA VAR O
KADAR HİKAYELERİ-
Nİ DÜNDÜM ABİ
İPEK'İ DE SAFAK
DA ÇOK MERAK
EDİYORDUM -HAHAH...
NE?

-GÖRÜR-
SEK YANI
LARINDA MI
GİDİCEZ?

-AY HAYİR YA
Bİ KOŞEYE ÇEKİ-
LİRİZ İPEK
GÖRÜRSEN DE
"BAK BU İPEK"
DİYE GÖSTERİR-
SİN İSTE BANA
TANISMAK İSTE-
MİYORDUN YANI
ÇEKİNDİĞİN
BULSA...

-YA BEN Bİ
ŞEYDEN GE-
KİNMİYORDUM.

-İYİ DE ÇEKİN-
MİYOSUN.

-YA BURAK GEZMEZ Dİ MI
KESİN?EMİNSEN YANI?

HAHAHA
OF OZAN YA.

-ARASAN MI
ACABA BURAK
Bİ DAHA?

-NİYE?

-YA İSTE
GİTCEK Mİ
PARTİYE Dİ-
YE EMİN
OLALIM...

-OHA OZAN NE
DİYCEK Bİ DAHA
ARAYIP? BURAK
PAZDON KESİN
GİTMİYOSUN Dİ
Mİ GRVANDAKİ
PARTİYE?EMİN
OLMAK İSTEDİM
DE"BU MU"İYİCE
KULLANDIRALIM
YANI ADAM?

-YA ÖYLE DİL TABİ.SANKİ
BAŞKA Bİ ŞEY SORM...

-HEEY MÜZİK!
NE?

...MÜZİK MÜZİK DUYMUYO
MUSUN?HAHA BULDUK PARTİ-
NİN YERİNİ DOĞRU YERDEN
GİRMIŞSİZ...HEEY RAHATLAR
MISIN ARTIK SEN DE LÜTFEN,
KÜTÜ Bİ ŞEY OLMUYOĞAK DİYO-
RUM GÜVEN BANA,BURAK'İ
MURAKİ SKTİREDİP EĞLENE-
BİLİR MİYİZ BİZ DE ARTIK
BİRAZ...HAHAHA BERLİN-
DEYİZ OĞLUH HEEY...

ALO...

NAİBER
NAPİYOSUN?
MERAK ET-
TİM SENİ.

NAPİYIM
DOLAŞIYORUM.

HAAA ÇIKTIN YANI
DIŞARI İYİ BARI.
NERDE DOLAŞIYOSUN?

İKİNCİ DÜNYA SA-
VAŞI'NDA BOMBALAN-
DIĞI GİBİ DURAN KİLİ-
SE VARDI YA,BAHSET-
MİSTİM HANI,ORDA-
YIM...ÇOK ACAPİ YA,
HER YERİ ŞARAPNEL
MERAKİ İZLERİYLE
DOLU GÖRMEK
LAZIM.

BİRLİKTE GEZME-
DİĞİMİZ İÇİN MA-
LESEF GÖREMI-
YORUM...

NAPİYIM SAFAK
GELESEYDİN O ZAMAN!
SEN TUTTURDUN YOK
"ORMANDA PARTİ VAR"
YOK "İPEK'LE TANİŞİ-
CAM"HIĞ ANLAMIYO-
RUM SENİ...

İPEK'İ GÖRMEK İÇİN
BERLİN'E GİDELİM Dİ-
YE TUTTURAN KİMDİ
PEKİ?NİYE BÖYLE DAY-
RANIYOSUN ŞİMDİ BEN
DE SENİ ANLAMİYORDUM!
KEŞKE SEN DE GELESEY-
DİN BURAYA İPEK'LE TA-
NİŞTİM.ÇOK ŞEKER Bİ
KIZ SEVİYORDI BENÇE
SENİ GÖRDÜ-
ĞÜNE...

BU ARADA
MERAK ETME
BERAJİSTAN,
BUL'DAN Bİ
ARKADAŞIM"
DİYE TANITTI
BENİ,SENİ TA-
NIDIMMI BİL-
MİYO YANI SE-
NİN BURDA
OLDUĞUNU
DA BİLMEYİ.

ORDA
MISIN?

...TAMAM SAFAK
TAKİL İSTE SEN
BENİ MERAK ET-
MENE GEREK YOK
İYİYİM BEN...

KEŞKE
GELESEYDİN
DE.ÇOK GU-
ZEL BURASI,
YALNIZ ASIRI
SALAK Bİ
ADAM VAR
BURDA ONA
TANIMANIL
EDEMEZDİN
BAK SEN.

İĞRENÇ
BİRİSİ YA
TAM LES-
HERKESE
LAF SOKUP
DURUYO HER
AN DALABİLİ-
RİM YANI
ADAM İPEK'İN
ESKİ ERKEK
ARKADAŞI-
MIŞ Bİ DE...

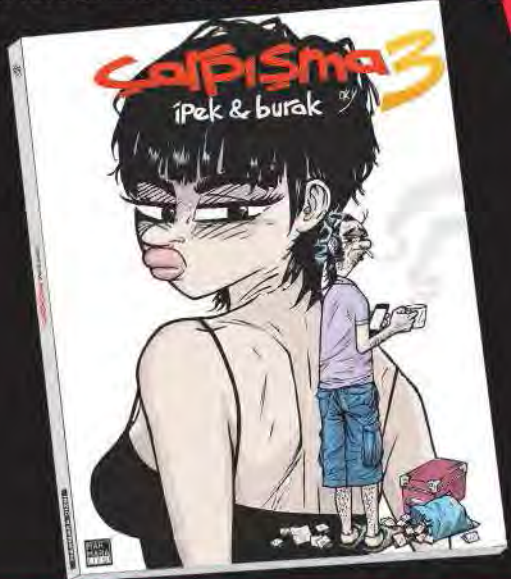
KİMLİSİ
YA O?

BİLİYORDUM,
SENDE ÖNCE
Kİ SEVGİLİSİ
MİYİMİS
NEYMİS...

ÇARPİŞMA
İPEK & BURAK 3. KİTAP

ÇIKTI!

KİTAPÇILARDA, ONLINE MAĞAZALARDA, ÇİZGİ ROMAN DÜKKANLARINDA, D&R' LARDA.

Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Telgrafın tellerinde gemi leşleri"

Oktay Rifat Horozcu

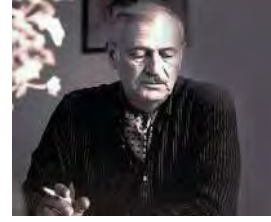
Sadece sabaha karşıları. Perdeyi aralayıp baktığımda. Arkatarafı. Hava yeni yeni aydınlanırken. O saatlerde görüyorum onu. Bomboş dimdik yokuştan aşağı iniyor. Alacakaranlıkta. İnüyor da güya, bir de ona sor. Ne iniş. Ölüm kalım savaşı. Dengesi berbat. Çok çok kötü. Bu derecesini hiç görmedim. Her an ha düştü ha düşecek. (belki bir kaza geçirdi) Durduğunda da aynı. Sabit duramıyor yerinde. Kıpır kıpır. Sallana sallana. Tam düşeceği yöne bir ayağını, sonra diğerini ata ata. Ancak o şekilde düşmemeyi becerebiliyor. Can havliyle. O hepsi titrek dört ayağın dördü birden her an hareketli, sürekli kısa kısa yer değiştirme hareketleri. Tam düşecekken hep son anda kurtuluyor gibi. (denge sorunu yaşamış olanlar çok çok iyi bilir—hele hele meyilli yerden inmek—) Çöp konteynırının oraya kedilere yemek bırakılan düzlüğe iniyor. Sarsıla sarsıla kokluyor oraları.

Sokak köpeği olmak; zaten en sağlıklı bile olsan dünyanın en zor işi. Bir işkence biçimi. Bir de bu durum. Beyazı bol kabarık tüylü, biraz küçük/orta boy bir köpek bu. Bir iki siyah benek. (yaşı da var epey) Sokak köpekleri arasında eşini benzerini hiç görmediğim bir cins. Kabarık tüyler arasından dik kulaklar. Kir pas içinde yer yer tarazlanmış tüyler. Sanki terk edilmiş. Ürkek/kırgın bakışlar. Korku. (bizlerden/kedilerden/ diğer köpeklerden, belki arabalardan) Anca o derece tamamen bomboşken çıkıp dolanıyor. Ortalık. Cesaret edebiliyor. Böyle kriz zamanları terk edilmiş köpeklerle daha fazla rastlanıyor. Anlatıyorlar, duyuyorum. Dengesi bozuldu diye mi terk edildi, yoksa terk edildikten sonra, o şaşkınlık/ travma, o sokak acemiliği/bilmezliği sebebiyle bir kaza geçirip mi o hale geldi. Terk edenler; eğer sarsak hali yüzünden terk etmediyseniz, vesile olduğunuz bu yeni hal böyle. Buyrun.

Çok disiplinli, zor bir yol; Bektaşılık'de yola talib olanlara denilen laflar varmış eskiden; "Gelme gelme gelme, dönme dönme dönme"

BİR FİLM/BİR SİNEMA

"Ejderha Dövmeli Kız" serisinden bir yenisi: "Örümcek Ağındaki Kız/ The Girl in the Spider's Web" adı. Çok satışlı ünlü "Millennium" roman serisinden, yapılma o ilk üç film. Görmüştüm hepsini. Onlar İsveç yapımıydı. Müthiştiler. (Meğer dokuz yıl olmuş, ne zaman geldi geçti) O filmlerin o kasvetli, buzlu, yarı karanlık, depresif İsveç atmosferi hoştu. Çelimsiz/kırılğan ama geçmişinde yaşadığı müthiş acılarla, onlar sayesinde güçlenmiş; inadı, iradesi, ince zekasıyla sisteme meydan okuyan aykırı, cesur ufak tefek hacker kız: Lisbeth Salander. (Noomi Rapace) O eşsiz benzersiz, büyüleyici karakter. Unutulur şey değil. Kalktım gittim, onun

Oktay Rifat Horozcu 1914-1988

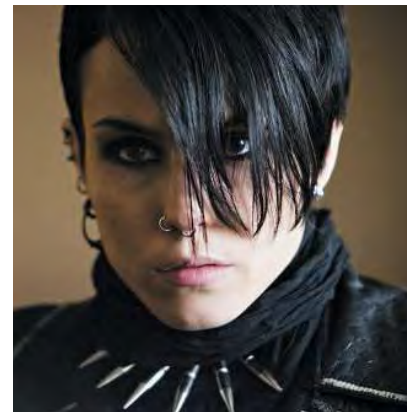
hatrına. (şakır şukur yağmur, çıkılır gibi değildi) Bu yeni filmin Uruguaylı yönetmeni Fede Alvarez'in, bir önceki "Dont Breath/Nefes Alma" adlı o etkileyici gerilim filminin olumlu hatırası da, o da vardı aslında. Merak ediyordum. Bakalım ne yapmış. Lisbeth Salander, İsveç atmosferi ve "Dont Breath" O üçlü garanti. Nasıldı? Önce ; salon buz gibiydi hiç bir şey yanmıyordu. Hapşırıma falan başladım. Tamam epey boştu, sadece bir kaç kişi. Onlar için koca salonu ısıtamazsınız. Kriz mriz var. Ama o zaman o iş olmuyor demektir. Olamıyor. Buz gibi salonda olmaz. Seansı mı iptal edersiniz, ne olur bilemiyorum. Bilet fiyatı mı artar. Neredeyse filmi bırakıp çıkacaktım. Herneyse.

Nasıl? O ilk üç film gibi olmamış. Nerde onlar nerde bu. Bu epey yapay. Süper kahraman filmlerinden alıştığımız o bildiğimiz anlatım tarzına daha yakın. Kız karakterinin bir uçmadığı kalıyor. "Ajan SALT" ile "Lara Croft" karışımı bir kadın savaşçı sanki. İlk filmleri hiç bilmeseydim tuhaf bulmazdım galiba ama. Kendine göre güzel. Bir sürü çok güzel çekilmiş şaşırtıcı sahne de var. Önce ilk üç filmin çizdiği kız karakterinin hatırası ile "tamam, o kız bu kız, aynı, ama bişey olmuş, geçer şimdi" falan diye, zihninizden eski kızı ekleye ekleye, (bekleye bekleye de) seyrediyorsunuz. Olmuyor. Düzeltmiyorum kız. Sadece adları aynı. Bu başka bir kız. Ama başka bir şey oluyor. Gitmeden, (First Man'de Armstrong'un eşi rolünde

hayran olduğum halde) "aman ne yapabilir ki, ağızla kuş tutsa olmaz --Noomi Rapace'den sonra yani--" şeklinde önyargılar içindeydim ki (ben David Fincher'in filmindeki kızı da sevmemiştım) hayretler içinde kaldım. Bu en yeni Lisbeth Salander; Claire Foy olağanüstü. Şaşırtıcı. Kız şimdiden, sanki gelmiş geçmiş en büyük kadın oyuncunun gençliğinde oynamış olduğu bir sıradan filmi seyrediyormuşuz gibisinden bir izlenim bırakıyor. (demek gençken böyle bir aksiyon filminde de oynamış) Filmi aşıyor. Karakteri de. İnsan hep ona bakmak istiyor. Kim bilir neler yapacak. Gelecekte. Senaryo yazarları ona replik yazmak için uğraşmasalar olur. O sadece gözleriyle çok daha fazlasını söyleyebiliyor.

(Bir de o eski filmlerdeki sahibi inandırıcı politik, sistem karşıtı antifaşist hava. O uçmuş gitmiş. Yazık. Bildiğimiz, klişe yapay/uyduruk dünyayı kurtarma meseleleri falan filan...)

Hepinize dostluk, Kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim...

Noomi Rapace

Bir Davetiye

Dalgalı denizlerde
boşa savrulup
durduk.

Siz, en sevdiklerimizle
biz bu yola başkoyduk.

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

macera adı: Derin şüphe...

Bu maceranın sonu.

Nasıl kavga edilir?

1. Günaydın.

Sabahın serinliğinde yankılanan kırbaç sesleriyle uyandım. Çitaks! Çitaks! Çitaks!

Daha dün gece uykuya dalmadan önce atların bolca kırbaçlandığı bir fransız klasiği okuyordum. Sevincin de, aciliyetin

de, öfkenin de karşılığı at kırbaçlamak fransız edebiyatında. Daha hızlı sür aptal adam! Seviyorum! Ve o da beni seviyor! Evli olması, babasının bana düşman olması bunların hiç biri önemli değil! Öyle yazıyor işte mektubunda, sensiz geçirdiğim her saniye boğazımı sıkan demirden bir yumruk, senden gayrı herkes gardiyanım, beni seviyorsanız yarın çiftliğimize beni ziyarete gelirsiniz diyor. Vur kırbaç! Atlar devamlı kırbaçlanmaktan, bir o çiftlik evine bir bu yazlık evine koşturmaktan bıkkın "seni de s.keyim, duygularını da s.keyim, daha geçen hafta elli yaşında dulun malikanesine doğru koşturuyordun arabayı bitik pezevenk" diye düşünüyor. O düşüncelerin devamı bir rüya içinde miyim? Hayır. Birisi balkonumuzun demirlerini kırbaçlıyor. Saate bakıyorum, sekizi biraz geçiyor. Üst komşumuz sabahın sekizinde yatak

örtülerini çıkartmış, bizim balkona doğru silkeliyor. O günah dolu gecelerin sessiz tanığı örtüler... Çitaks, çitaks diye balkonumun demirlerine vuruyor yaşanmış ve yaşanmamış cinselliklerini. Kocasına ve belki kendisine bile açamadığı saklı hislerini kırbaç etmiş balkon demirlerini dövüyor. Günaydın.

2. Neden?

Neden her sabah? Daha önce kavgasını ettiğimiz halde neden? Bu kadar vazgeçilmez olan şey ne yatak örtüsü silkelemekte? Aniden bir ucunu yakalayıp şişmiş gövdemden beklenmeyen bir çeviklikle tırmanırsam pencereye?

Ya en mahrem nevresimlerin aniden düşmanını evine kadar taşıyan bir truva atına dönerse? Pencerenin ön tarafı sana ait. Ama pencerenin aşağısı, artık orası dış dünya. Bilinmeyen, tehlikelerle dolu bir gezegen. Başına daha önce bir şey gelmemiş olmasının şımarıklığıyla sağa sola sataşan, kendi kolonisinin sınırlarını kendince esneten fok yavrularına neler oluyor, gördün mü hiç? Ya katil balina, ya kuş ya da daha berbat bir şeyler kاپıyor.

Hemen yemiyorlar, oyun ediyorlar fok yavrusuyla. Havaya atıyorlar, kafasına tükürüyorlar. Elleriniz kollarınız nevresim takımı suretine bürünmüş, benim evimi yokluyor. Balkonumu okşuyor. Ya

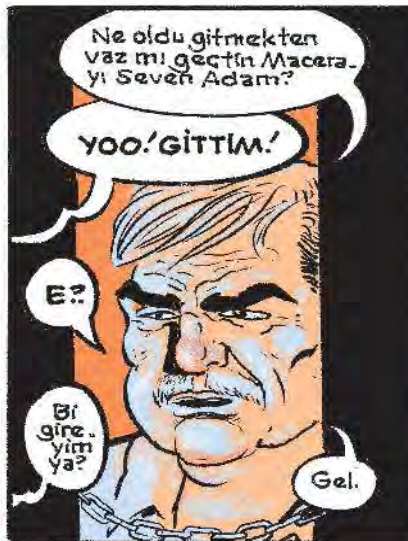
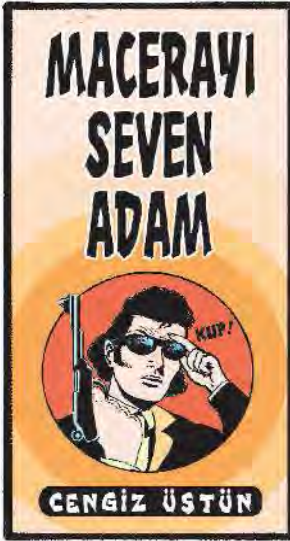

aniden saldırıp tükürsem çarşafınıza? Tehdit altında hissettim, tükürdüm derim. Neşesiz hayatının neşesi hijyeni dövmek için bu demirden yumruklara ihtiyacım yok. Sağduyunun, iyi niyetin yaptırmadığını hastalık korkusu yaptırır, çarşafı yakar, yenisini alır, bundan sonra nevresim takımını da evinde tutar, bir daha bilmediği dünyalara sarkıtmaz. Tükürüğümün tek bir damlasıyla öldürürüm nevresim takımlarınızı. Kavga etmekten, laf yarıştırmaktan bin kere daha kolay olur. Kadına çerez olurum sabahın sekizinde medeni kavgaya tutuşursak. İnsan gibi davranmamak lazım böylesine. Adı konulmamış, ne ışığın ne de sesin ulaşmadığı derinliklerde

sonsuz uykusundan uyandırılmış kadim ve unutulmuş bir tanrı gibi davranmak lazım. Onun öfkesini tadacaksınız. Uyuyamadığı saatler kere öleceksiniz. Umut yok, çare yok, nevresiminiz artık onun. Onun tükürüğü ölümdür, ölü olan her şey ise ona aittir. Atın gitsin bu saatten sonra nanay.

3. Ben gidiyorum.

Tükürme işi neden bu kadar aklıma yattı bilmiyorum. Sağlıklı bir şey olamaz. Yatakta oturup bir süre kafamda zonklayan kanın sesinin sakinleşmesini bekliyorum. Pantolon giyeceğim, gömlek giyeceğim, işe gideceğim. Komşuların nevresimlerini ağızla yakalamaya çalışmayacağım.

Bit-coin!

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espi ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 12 ARALIK 2018 | Sayı: 589

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

GEYSU GELMEYE YAKIN BİZİMKİ YATAĞI FİLAN TOPLAMAYA BAŞLAR, GÖZ BOYAMALIK SON DÜZENLEMELERLE EVİ TEFTİŞE HAZIRLAMAKTADIR

AABI ŞU KIZIN ŞU HUYUNU HİÇ SEVMİYORUM YAI HER TARAFTAN BÖCEK GİBİ TOKALARI ÇIKIYO, SOORA TOKALARIM NERDE TOKALARIM NERDE, HAYRET BİŞİ YAA

LÜTFETTİ
GÜNÜ KALDIRDI
HAYIRLI Bİ İŞ YAPIYO
YA NASI SÖYLENİYO KIZA

GOMUTANDAN HER AN Bİ TALİMAT GELEBİLİR DİYE TELEFONU AYIRMAZ GÜNDEN

AMA BİZ BİŞEYİMİZİ BIRAKSAK ORTAYA

KENDİNDEN BİZ DİYE BAHSEDEN, EDİMİNİN ARDINDA TEK BAŞINA DURAMAYAN NAMERT ADAMDIR

NE VAR BE GEYSU! YİNE NE ANGARYA KAKTIRICAN?

OYSA GEYSU KADIKÖY'E BALIK YEMEYE ÇAĞIRMISTIR GÖTOĞLANINI

DEPRESİFİM AYAĞINA PERFORMANSIZLIĞINA DOPİNG İÇİN Mİ ACABA BU DAVET?

AZ OMEGA ALALIM DEDİK, ZİHNİN AÇILSIN DEDİK KÖTÜ MÜ ETTİK? GEL SANA GÜZEL HABERİM VAR

ŞU ŞEHİRDE İNSANA KERTERİZ Bİ BALIKÇI LAZIMDIR. MAMAFİH BALIK OLAYI ÇOK HASSASTIR HOCAM

İSTAVRİTİM GÜZEL, LÜFER OLT'A, GÜZEL İSKORPİT KAVURMA YAPARIZ

BABA BEN ÖNDEN AZ BALIK ÇORBASI ALAYIM

Bİ KERE KALAMAR ALALIM

KADINLARIN VAZGEÇİLMEZİ

SALATANIN GÜZELCE YIKANDIĞINA ŞAHİT OLMAK DA GÜZEL

MUTFAK GÖZLER ÖNÜNDE, GİZLİ SAKLI YOK, YALIN Bİ PAKLIK

ASLA DUBLE SALATA TEKLİFİYLE GELMEZ

VİTRİN SAMİMİ, KANDIRIKÇILIK YOK

EN AVANTAJLI BALIK HANGİSİ KAPMAK İÇÜN PÜR DİKKAT ELEMANIN VÜCUT DİLİNE ODAKLANMIŞ

ÖYLE ALAÇATI EDALİ MAVİ TAHTA SANDALYE SAHTEKARLIĞINA SIGINMAMIŞ. DEKORASYONDA AĞ, DOLDURULMUŞ DENİZ MAHLUKATLARI GİBİ HAYBECİ ARAYIŞLARA GİRİLMEMİŞ

UYANIK OL!

LOKANTANIN ADI YAKOMOZ FİLAN OLMUYCAK, SAMİMİ Bİ İSMİ OLUCAK

MİSAL HEM KEBAPÇI HEM BALIKÇI OLMAZI! KARİDESLER BEYTİ AROMALI OLUR

HAZİNE KASASI GİBİ DOLAR

DOLABI YEM GİBİ KULLANAN ACIMASIZ AVCI

Bİ DE ÜSTÜNE YİNE İKRAM MUZ DİLİMLİ KABAK TATLISI VE ÇAY GELİR İYİ Mİ

ABDURRAHİM ALBAYRAKVARİ Bİ HAMARATLIĞI İŞİNİ CANSİPERANE SAHİPLENMİŞ ELEMAN BİLİR İNSANINI, HALİNDEN ANLAR, BAHHİŞ BEKLENTİSİNİ YANSITMAZ, KALENDERLİĞİNİ BOZMAZ YİNE DE İKRAMDAN GERİ DURMAZ

ELLERİNİZE SAĞLIK KOLAY GELSİN BABA

AFİYET OLSUN ABİM YİNE BEKLERİZ

ZATİ FİYATLAR MAKUL, Bİ DE ONCA İKRAMA BAHHİŞYE MUKABELE ETMEMENİN MAHÇUBİYETİYLE

ÖNÜNE BAKAN, DEFALARCA BOŞ GEÇSEN YİNE DE YÜZÜ DİŞMEZ GARSON ÇOCUK, ÇANIMSIN

Bİ GÜN BABA Bİ BAHHİŞ VERİRİM DİYE ERTELEME, VER ARTIK ŞU ÇOCUĞA HAKKINI

ÇARŞI KAPANMADAN YETİŞELİM ORTAM EVE ALIŞVERİŞ YAPALIM

BELLİ Kİ GEYSU YİNE POŞET TAŞITMAK İÇÜN ÇAĞIRMIS ELEMANI

NIYE YÜZÜN DÜŞTÜ? EN AZINDAN GİDER TANIŞIRSN, ÇEVREYE GİRERSİN. EKİBİ VARMIŞ, DİZİ PROJELERİ FİLAN YAZIYOLARMIS

TAAM YA SIKINTI YOK GİDERİZ

ŞÖYLE 10 SAYFALIK FİLAN Bİ SİNOPSİS YAZ, GÜZEL DOSYALA. SANA OKU DEDİĞİM SENARYO TEKNİKLERİ KİTAPINI OKUSAYDIN SİNOPSİS TEKNİĞİ FİLAN HEP YAZIYODU

NASI TADI KAÇMIŞ

AYY NEFRET EDİYORUM ŞU GİCİK BAHHİŞ ŞİRKETİNİN MÜZİĞİNDEN YAA YETERRİ!

FİLM ALEMİNDE KİM BİLİR KAÇINCI FİLM ARAYIŞLARI

AMELİE, PİYANİSTİ KABUSUM OLMAYIN ÇIKMAYIN KARŞIMA HER YERDE

EYY BAHHİŞ ŞİRKETİ. HER YERİNDEN RİYA ÇAKALLIK, YALAN AKIYOR BU ZULMÜNE RAĞMEN SANA İTİMAT EDENİN, YOLUNDAN GİDENİN ALLAH BELASINI VERSİN

MANİTASINI ADAM ETMEK İSTEYEN KADININ HER ÇABASI MUHATABININ ENERJİSİNİN DAHA DA İĞDİŞ OLMASINA SEBEPTİR. ELEMANIMIZ SON ARZU OLARAK BU GECE DE FİLM İZLEMİYİ, YARINDAN TEZİ YOK YAZMAYA BAŞLAMAYI TAAHHÜT ETMİŞ

NOOLUR YİNE ÖYLE YENİ FURYA TEK MEKANDA GEÇEN FİMLERDEN OLMAYA

